

# VSE DNI SVOJEGA ŽIVLJENJA...

## OSEBE:

ONA – nina

ON – luka

BF/BESTFRIENDICA – sonja

F/FREND – bojan

NM/NEVESTINA MAMA – vida

NF/NEVESTIN FOTER – stane

ŽM/ŽENINOVA MAMA – gabi

ŽF/ŽENINOV FOTER - franci

TIPO, MOJSTER, ZDRAVNIK, MOJŠKRA, ŽPK/ŽUPNIK – vse igra isti igralec

Plesalci, bolniki, žlahta...

## UVERTURA

### SONG - DNEVI ŽIVLJENJA

*Življenje polzi in uhaja kot pesek skoz' prste.*

*Močnejše ko stiskaš, bolj prazna je dlan.*

*Po poti, ki vodi od zibke do krste,*

*se nočeš sprehajati sam.*

*Zato za ljubeznijo stečeš kot za metuljem,*

*da v prazen kozarec od kumaric ga zapreš.*

*In koplješ po rudnikih duše za drobnim draguljem,*

*ki smisel bi dal vsemu kar počneš.*

*Vsi dnevi življenja so kakor znamke v albumu,*

*ki si jih po vrednosti, barvah in temah zložil.*

*Že dolgo imaš samega sebe na sumu,*

*da dihaš in hodiš in delaš... nisi pa živ!*

*Vse dni življenja bi dal.*

*da bi nekoga spoznal,*

*ki bi s tabo ostal*

*vse dni življenja!*

## PRVI PRIZOR – na teku

ONA: *(v opremi za tek... zadihana je... oddahne se in začne z razteznimi vajami...)*

BESTFRIENDICA - BF: *(priteče za njo... popolnoma brez sape... na koncu z močmi...)* Ti si čist' zmešana!

ONA: A daj no... Saj sem skoz' tekla s tabo. Samo v tazaden klanc sem mal' pognala, ker res nisem več mogla tok počas' tečt.

BF: Ne,ne, ne... Nisem misl'a tega. Čeprav, tud' to, ja... Hvala! K't da sama ne vem, da sem brez kondicije in predebela. Res ne rab'm, da mi še ti to t'kole tiščiš to pod nos! »Čao, stara! Jaz bom mal tekla, ti pa pr'lez' za mano, če moreš!« Res hvala. Še kap me bo.

ONA: Dej, ne pretiravej. Sej ni t'ko hudo. Bodo vsaj tvoja pljuča vedla kaj je tisto kar mor'jo dihat. Pr' vseh čikih, ki jih skadiš.

BF: Hvala, mami! In ne ti men' o čikih.

ONA: Sej tud' stan'vanje kdaj preluftaš!

BF: Ne spreminjej teme. Ti si čist' zmešana ! Vrgla si mi bombo pod noge in pobegnila.

ONA: *(molči)*

BF: Kaj? A ne boš n'č rekla?

ONA: Kakšno bombo?

BF: »Pustila ga bom.«

ONA: Ja.

BF: Pustila ga boš? A pa si ti res čist zmešana?!

ONA: Ja.

BF: Ja, po moje si res. Kolk' sta že skupej? Tri? Štiri leta?

ONA: Tri pa pol.

BF: Tri pa pol. In kaj je zdej kar na lepem narobe?

ONA: N'č.

BF: N'č? A je kej tacga naredu?

ONA: Ne.

BF: Ne. A je kej tacga reku?

ONA: Ne.

BF: Ne. A te je udaru?

ONA: Ne.

BF: Ne. A 'ma drugo?

ONA: Ne.

BF: Ne. A 'maš ti družga?

ONA: Lepo te pros'm!

BF: Ne, torej. Ja, kaj pa pol?

ONA: Ne vem.

BF: Ne veš?

ONA: Ne vem, T'ko naporen je ratal.

BF: Naporen? A bejž no?! A res?

ONA: Ja, res. Ti sploh ne veš kako je!

BF: No, to 'maš pa prav. Pojma nimam kako je, če si z nekom tri leta pa pol. Medtem, ko ti vihaš nos nad tipom s katerim se lahko kadar češ crkljaš na kavču, se jest na svojem kavču čist' sama bašem s čipsom in gledam butaste nadaljevanke.... Naporno, da je, prav'š, da se lahko kadarkol' zjočeš na en'mu spodobn'mu mošk'mu ramenu, medtem, ko se jest jokam sama, ko gledam butaste nadaljevanke... al' pa največ kar je, lahko tebe pokličem. Kaj bi jest dala, da bi imela to kar 'maš ti!

ONA: Nehej nakladat. Govoriš t'ko k't, da je važen samo, da z nekom si. Važen je tud' kaj dva 'mata med sabo. In med nama... ne vem, no... sej ni n'č narobe... ampak tud' n'č posebn'ga ni.... Misl'm, postal je tko... običajno... navadno... predvidljivo... tko... dolgočasno!

BF: Skupej sta tri leta! Tri leta pa pol. Normalno, da je dolgočasno, da je predvidljivo in navadno. Da je normalno! To je normalno. Kaj, a si misl'la, da se bosta cel življenje pogovarjala o čustvih in občutkih... pa kako je b'lo včerej lepo... pa »Kam me boš pa juter pelov?« Slej ko prej pridejo na vrsto polož'nice, pa zamašeni odtoki, pa tvoji dnevi v mescu in njegove umazane gate! In ne me gledat, k't da ne vem o čem govorim. Že res, da sem najdaljši odnos 'mela z lon'čn'co, ki si mi jo ti dala za diplomu... Sem pa cel življenje gledala moja dva ta stara. Fotr pa mat res nista Romeo in julija, ampak rada se pa 'mata in jest bi se prav rada 'mela s kom t'kole rada kot se 'mata onadva. Al' pa vidva!

ONA: Oh, kaj pa vem... ti t'ko romantiziraš!

BF: Ne, ti romantiziraš... oziroma pr'čakuješ romantiko. Naj te samo opomn'm, lubica, da jih nimaš več sedemnajst in da tipi, ki te vsak teden odpelejo ven, pa v kino... in ti včas' c'lo rečejo, da te 'majo radi, ne čakajo lih na vsakem ovinku. Pa kaj ti je?

ONA: Ne vem... sej lih zato, ker jih nimam več sedemnajst se sprašujem: a je to zdej to? A od zdej naprej bo pa tko? Pa: A je ta prav'? Bom z njim 'mela otroke in se postarala? Ker... sedemindvejset jih pa še nimam in lahko rečem, da sem še mlada, pa da lahko mogoče najdem kej boljš'ga...

BF: Kaj boljš'ga bi pa še rada? Pa kol'k boljš'ga?

TIPO: (*priteče zadihan na oder... v tekaški opravi... morda deluje malo gayasto?... v roki ima povodec...*) Oprostite a ste mogoče videl en'ga tak'ga črnega, ful kosmatega, srčkan'ga...?

BF: (ga prekine) Ne. Ampak jest tud' en'ga tac'ga iščem že vse življenje.

TIPO: (*zadihan... se zasmije.... ji požuga...*)

BF: Se opravičujem... A vam je ušel?

TIPO: Ja. Včerej zvečer sem ga nagnal iz postle, ker mi je prdnu lih pod nos in dons je bil frajer tolk' užaljen, da mi je pobegnu, še preden sem ga lahko prvezal...

BF: No, tole naj bo v poduk vsem prisotnim: da se črnih, kosmatih, sploh če so srčkan', ne mečl'e iz postle.

ONA: Trapa!

TIPO: Vi ste pa - ... *(zasliši se lajanje)*... O, tole bo on. Reksi! Reksi! *(steče stran)*

BF: *(za njim)* Kakšne pasme pa je?!

TIPO: Mešanc!

BF: Takšni so najboljši!

### **SONG – ŽIVLJENJE JE PES**

***Življenje ni pesem, ki za vsako stvar si rimo poišče.***

***Življenje ni drama, življenje ni gledališče.***

***Življenje ni odlomek iz ruskega romana,***

***Ni nadaljevanka s TV ekrana.***

***Življenje ni pesem – življenje je pes!***

***In včasih ti zleze pod kovter in prdne pod nos.***

***Včasih tako ga tišči, da greš z njim ven bos.***

***Včasih te čaka, ti z repkom pomiga,***

***Včasih ti pobegne, se zate ne briga.***

***Življenje ni pesem – življenje je pes!***

***Življenje ima svoje težave, ima svoje križe.***

***Ker pes te ne more pobožat', lahko te le liže.***

***Lahko te ugrizne, lahko te oblaja,***

***Lahko se s tabo igra, lahko ti nagaja.***

***Življenje ni pesem – življenje je pes!***

***Življenje je tvoja sreča na vrvici,***

***Pa vendar je najbolj srečno, ko se je znebi.***

***Včasih te čaka, ti z repkom pomiga,***

***Kadar se goni, ne zadrži ga veriga.***

***Življenje ni pesem – življenje je pes!***

BF: Lej, prejele, ko si ti zbezlala v klanc, je b'lo men' tud' naporno. Pa se nisem obrnila, nisem se ustav'la. No, ustav'la sem se, da sem sploh lahko dihala... če ne bi me kap. Pa tekla tud' nisem, ampak sem hodila... za razliko od tebe, k'si šla, k't da ti je petardo v riti razgnal. Nisem pa odnehala... nisem se obrnila... Ker nimaš kej nazaj hod't! V življenju greš lahko samo naprej! Vidva bi se morala poročiti, ne pa da ga boš pustila!

ONA: *(plane v jok...)*

BF: Ja, kaj je pa zdej? Oprost'! Sej nisem t'ko misl'la... Sej me poznaš, jest k'r nekej čvekam, pa sploh ne pomisl'm...

ONA: Ne, sej nisi ti... Veš, nisem ti povedala čist' vsega. Kakšen mesec, nazaj, sem čist misl'la, da me bo zasnuvu. In bi rekla ja! Ker sem pr'pravljena. Boh! Sej sama dober vem, da nisem sedemnajst. Ne da mi lih že tiktaka biološka ura, ampak vseen: rada bi b'la mamica, ne pa stara mama. In v odnosu sva pr'šla tolk' deleč, da al' greva naprej in se poročiva, al pa rečeva adijo in greva narazen. In jest sem misl'la, da se bova poročila... Pol pa...n'č.

BF: In zakaj si misl'la da te bo zasnuvu? A je kej reku?

ONA: Ne, n'č. Sam', enkrat ko sva šla mem zlatarne, me je vprašal kater prstan mi je všeč, pa opazla sem, da ne mečle več stran reklam za belo tehniko iz nabiralnika...pralni stroji pa to, a veš... pa na plesnih me je t'ko čuden gledal v oči, pa n'č ni odgovoru, če sem ga vprašala kaj mu je...

BF: Žal mi je... ne vem kaj nej rečem...

ONA: Al' sem si vse skupej narobe razlagala in on sploh ne razmišl'a o tem... al si je premislu... al' pa...

BF: Al' pa kaj?

ONA: Al' pa ni siguren, če sem prava! In, če ni siguren... pol je vse skupej brezveze, a ne?

*(obe sta nekej časa tiho...)*

ONA: In prav'š, da tistga kaktusa, k'sem ti ga kupla za diplomo, ni več? Da je ovenel?

BF: Kaj ovenel! Zgnil! Ob men' nobeden ne zdrži! Men' še plastične rože pocrkajo.

*(smeh)*

ONA: Res ne vem, kaj nej nar'dim...

BF: Pa sta se že kej pogovarjala? Misl'm, si mu že kej namign'la?

ONA: Ne, n'č. V sredo se vidva na plesnih vajah, pa mu bom - ... O, šit!

BF: Kaj pa je?

ONA: Nov'ga soplesalca si bom morala najt'! Še to! Šit! *(steče stran...)*

BF: Ja, to je pa zdej res največji problem, kar jih 'maš. *( se počasi pripravi na tek...)* Ti?! A sem ti povedala, da razmišl'am, da bi si kup'la psa?! *(steče stran)* Mešančka!

## DRUGI PRIZOR – pralni stroj

*( pralni stroj... na njem sedi FRENĐ - F, ON stoji ob stroju in podaja orodje MOJSTRU, ki je z glavo v stroju in vidimo samo zadnjico...)*

F: Ti si čist zmešan!

ON: Ja?

F: Ja! Pomisl' kolk' si šele star! Vse življenje je še pred tabo. In ti bi to mirno vrgel stran!

ON: Vrgel stran?

F: Ja. Skoz' okno. V skret. Splaknu z vodo. Dal v paket in odposlov z nepovratno pošto. Prižgal vrvico in... bum.

MOJSTER: Šraubenciger!

ON: Izvolte.

MOJSTER: Križ'nga.

ON: Pardon. Evo.

F: Nisem si mislu, da si t'ko sebičen.

ON: Sebičen?

F: Ja. A si sploh kej pomislu name?

ON: Kaj 'ma pa to veze s tabo?

F: Kaj bom jest brez tebe?!

ON: Govoriš k't da bom umrl!

F: Sej!

MOJSTER: Prim tele šraubke.

ON: Evo.

MOJSTER: Še podložke. Pa ne zgubit!

ON: Bom pazu.

F: Kaj pa je sploh narobe'? Misl'm, s strojem?

ON: Pojma nimam. Na lepem je začel nekaj ropotat, pol se je pa ustavu in ga je samo t'ko na mestu rukai, pa mal' levo pa desno...t'ko da sem ga raj' ugasnu in sklopu.

F: Eh, jest tega ne bi sploh popravlov. Vržeš stran, pa kupeš nov'ga. Tole ne bo nikol več t'ko delal k't bi moral.

ON: Ja, to je čist' teb' podoben. Sej tud' z nobeno punco ne zdržiš prav dolg.

F: To je zarad' moje miroljubne narave.



ON: Prosem?!

F: Jest se ne maram kregat. Ne prenesem prepиров. Če se misl'š kregat, ji rečem, kar pejd. In grejo.

ON: A se ti mogoče čuden zdi?

F: Niti ne. Ampak ti... Ti si me pa res presenetu. T'ko...neprijetno. Bom moral tole vse skupej mal' premisl't!

ON: Nimaš ti kej premišl'evat! To se tebe sploh ne tiče.

F: Kako da ne?!

MOJSTER: Prim. Zdej pa dej ta ploščat'ga!

ON: (*iščē*) Eeee...

F: Tlele.

ON: Tlele. A bi mogoče kavico?

MOJSTER: Hvala. Ne zdej.

ON: Če se člov'k poroči, še ni konc sveta.

F: To prav'š zdej, boš že pol vidu!

ON: Ti boš že vedu!

F: Cel življenje že gledam kako se moja dva žreta. Ko pes in mačka.

ON: In zato ker ti prihajaš iz ene nesrečne, razbite družine, je nemogoče, da bi kdorkol' kjerkol' drugje mogoče lahko živel kako drugače. Moja dva se 'mata čist u redu... se mi zdi.

MOJSTER: Jest sem z našo tud' čist zadovol'en. Dvanajstko.

ON: Tukej. No, a si slišal?!

MOJSTER: Dvanajstko sem reku. Tole je desetka.

ON: Pardon. Evo. A res ne bi kej? Sok, mogoče?

MOJSTER: Ne, hvala.

ON: Poleg tega nisem rekel, da se bom poroču... ampak, da sem zlo resno razmišlov o tem, da bi se.

MOJSTER: Pa se 'maš s kom?

ON: Pros'm?

MOJSTER: Sprašujem, če se 'maš s kom poročit!

F: Ja, se 'ma!

ON: Pa ne z njim!

MOJSTER: Mene n'č ne mot'. Jest samo pralne stroje popravlam.

F: Zdej pa n'č več ne zastopem? A se boš poroču al' ne? A si jo zasnubu?

ON: Skorej. Pismo! Skupej sva že tri leta pa pol. Če prštejem zraven še tist let pa pol, ko sem zbiral pogum, da sem jo povabu ven, jo poznam že pet let! Pet let! Veš kaj je to?!

F: No, midva sva skupej že od prvega razreda!

ON: Vosu! In sem začutu, da je cajt... da je prav... da moram! In sem kupu prstan...

F: Ja?

ON: In pol sem ga zgubu!

F: A je bil drag?

ON: Cepec. Iskal sem ga ko idiot. Vse sem pregledal. Res vse....Po predalih, v avtu, ves stan'vanje sem obrnu na glavo... pa n'č! Nikjer ga ni! In pol sem reku: Mogoče je pa to usoda. Mogoče mi pa kozmos sporoča, da še ni čas... da nej počakam!

MOJSTER: A 'maš mogoče kakšno pinceto?

ON: Pinceto? Ne, nimam.

MOJSTER: Pol pa poglej, tam v torbi moji... pa mi dej najbelj drobne kleš'e kar jih je.

ON: (*išče*) Klešče, klešče...

F: A vid'š! Jest sem ta kozmos. Skoz' moja usta ti govori usoda. Počakej še mal. Za umret in za poročit se, ni nikol prepozen. Zmereg je prezgodej!

ON: A bodo tele dobre?

MOJSTER: Bodo mogle bit.

ON: A pogrejem vodo za čaj?

MOJSTER: Je že v redu.

F: Ja, vse je v redu. Si me pa ful prestrašu, da veš. Ne mi več tega delat!

ON: Samo, zdej sem pa že cel mesec odkar se je to zgodil t'ko čuden žalosten. K't da sem jo prevaral, a veš?!

F: Ne, ne vem. Ej, je že prav t'ko. Usoda je posegla vmes. Kozmos je spregovoru!

MOJSTER: T'ko. Dej zdej une šraubke pa podložke.

ON: Tlele so.

MOJSTER: Šraubenciger.

ON: Tlele. T'ko se mi zdi, k't da sva na enem križišču. Da nazaj ne morva več, naprej pa...kaj pa vem, a veš?

F: Usoda, stari. Que sera, sera!

ON: Ne ga srat!

MOJSTER: (*potegne glavo iz stroja*) Tkole! Narjen!

ON: A ste popravu? Bo spet delov?

MOJSTER: En cajt že. Na dolgi rok 'ma pa tale tvoj prjatu kar prav. Tole bo za zamenat. Kaj pa kitajc ve o pralnih strojih.

F: No, a si sišal? Ti sam' mene posluš, pa bo!

ON: Kaj je b'lo pa sploh narobe.

MOJSTER: Tole se je zataknil, da se boben ni mogu obračat! (*v roki drži prstan*)

ON: Moj prstan!

F: O, šit!

MOJSTER: Mogoče ti pa hoče kozmos res kej sporočit!

ON: A misl'te?

MOJSTER: (*skomigne z rameni*) Zdej pa bom un pir, k'si ga prej ponujov!

ON: Pir? Sej nisem... aja. Dobra!

F: Bom jest!

## **SONG - REVOLUCIJA**

***Pralni stroj - stroj je in ne igrača.***

***Voda izpira in boben obrača.***

***Da se očisti, se mora vrtet'***

***Umazana srajca in pisani svet.***

***Umazane cunje vržeš v pralca.***

***Dozica praška, malo mehčalca.***

***Ko centrifuga vse skupaj ožame.***

***Življenje je lepo kot žehta 'z reklame.***

***Če kaj se pokvari, stroj se ustavi.***

***Če kaj je narobe, veš v svoji glavi.***

***Čutiš v srcu, ker te boli.***

***Svet pa pokvarjen se dalje vrti.***

MOJSTER: A ti veš zakaj se prstan nos' na četrtnmu prstu? Na prstancu?

ON: Ne.

MOJSTER: Lej. (*kaže*) Tole so tvoji starši. Tole so tvoj bratje pa sestre, če j'h 'maš in ostala žlahta. Tole si ti. Tole je ona, tole pa vajen otroc. Na tel rok so pa njeni ta stari, pa njena žlahta, pa ona, tole si ti in tole so vajen otroc. Zdej mor's pa sebe dat' stran, ona pa sebe tud... In zdaj: Od staršev se boš loču, od žlahte se boš loču, tud otroc bodo enkrat šli, tole... vidva... tole pa ne gre narazen. Tole je pa za zmerej.

ON: Zanimiv. Dober.

MOJSTER: Ja, to je stara kitajska modrost. Kitajc že ve! O pralnih strojih nima pojma, ampak takele reči pa ve.

F: (*pride s pivom*) Kaj sem zamudu?

MOJSTER: N'č tacga. Dej sem. Na zdravje!

F: Na zdravje!

### SONG – ČE BO REKLA DA

*Ta mali obroček je zaustavil mašino,*

*Ta mali obroček ustvaril bo novo družino.*

*V tem malem obročku usoda in Bog*

*Sučeta dalje življenjski krog.*

*Ta mali obroček v eno bo združil dva.*

*Če bo rekla DA... Če bo rekla DA...*

### TRETJI PRIZOR – plesne vaje

*(med songom se pridružijo plesalci in takoj preidemo v »plesne vaje«...tako, da med uvodnimi stavki v ozadju že plešejo... Njen DA? Se tako veže na konec songa DA, kot na iztočnico))*

ONA: Da?

ON: A?

ONA: Reku si, da nej prej pridem... pa sem pr'šla.

ON: (*pogleda na uro in pokaže na plesalce*) Ja, sam'...

ONA: Ja. Sam' sem se... eeee... ful dolg rihtala, da sem avtobus zamudila, tk'o da... eee... nisem n'č prej, ampak prepozen. Oprost. Ne vem kaj mi je.

ON: Sej je v redu. N'č hud'ga. Sam klas se je že začel... pa se bova raj' pol - ... Čakej. Še preobut se moram. (odide)

ONA: *(ostane sama... ne ve kaj bi... malo pomaha plesalcem kao »živjo«...)* Sranje...

BF: *(se pritihotapi)* A si mu že povedala?

ONA: Kaj delaš tuki?! Sem ti rekla, da me dol počak! A ni dost, da sem zarad' tebe zamudila?

BF: Nisem jest kriva! Zakaj mi pa nisi prej rekla, da bom morala s tabo. Uli je moral še scat. Njegov bivši lastnik mi je reku, da ga moram nujno vedno pelat ven, preden grem jest kam ven!

ONA: Res ne vem kaj ti je blo treba nabavlat tega cucka?

BF: Ne govor' o mojem kužku k't o cucku. Uli je čistokrven mešanc. Poleg tega bo moj zvesti spremljevalec do konca svojih dni, medtem ko boš ti umrla sama in v samoti, če boš nardila to kar si se namenila nardit. Al' si že nar'dila? Si mu že povedala, da ga boš pustila?

ONA: Ne, nisem. In zgin', prosem, preden pride nazaj.

BF: In ko pride nazaj mu boš povedala?

ONA: Ja. Sej sem ti rekla: Klical me je in reku, da bi se rad nekej pogovoru. Pustit me hoče. Ne bom pustila, da me prehit. Kaj pa nej družga nardim?

BF: Sploh mu n'č ne govor. Počak'! Boš vidla kaj ti bo reku... in če nau n'č: Prespi zadevo. Večkrat! Po možnosti z njim!

ONA: Trapa! N'č mi ne pomagaš. Rekla mu bom. Takoj, ko bo pršov.

BF: Ne delej tega!

ONA: Ja, pa bom. Povedala mu bom!

BF: Ne nori!

ONA: Povedala mu bom!

ON: *(se vrne)* Kaj mi boš povedala? *(BF)* Živjo! Kaj pa ti tukej?

BF: Živjo! Ja... eeeee... n'č... Plesat sem pr'šla! Ja! Me je pr'jel, da bi se še jest mal' zasukala...

ONA: *(jo gleda, kot da je z drugega planeta...)*

ON: Ja, fino. Nisem vedel, da rada plešeš. Pa 'maš partnerja?

BF: *(se razburi)* Kaj pa to tebe bri... *(zakapira)* Aja? Misl'š, za plesat? Ha, ha, ha,... Ne. Sej ga ne rab'm. Najrajš' plešem sama... pod tušem! A, ne! Tist' je petje! Šit!

ONA: *(jo gleda vedno bolj zabodeno)*

ON: *(Nima pojma kaj se dogaja...)* Aha... *(NJEJ)* Oprost', kaj mi hočeš povedat?

ONA: A jest? Sej si ti reku, da mi mor'š nekej povedat.

ON: Ja, seveda. *(na lepem mu je zoprno, da je BF zraven...)* Eeeee... ja... Hotu sem... eee...

F: *(pride)* Živjo!

ONA: Živjo!

ON: Kaj pa ti tle?

F: Nekej te moram vprašat.

ON: A zdej?!

F: Ja, zdej.

ON: A ne more počakat?

F: Ne. Je... eeee... neodložljivo. Bi reku.

ON: Dober. *(NJEJ)* Oprost'.

F: *(NJEJ)* Oprost'.

ONA: Ne, ne, je že v redu... Vidva kar...

*(ON in F se odmakneta par korakov)*

BF: Kdo pa je to?

ONA: Njegov pr'jatu. Idiot.

BF: Luštkan.

ONA: Idiot!

BF: Luštkan idiot!

ON: Kaj bi rad?!

F: Sporočilo 'mam zate.

ON: Aja? Od koga?

F: Od kozmosa. Ne nared' tega.

ON: Česa?

F: Ne nared' tega kar hočeš nares't. Ne je zasnu'b't. Ne se poročit!

ON: In zakaj ne?

F: Ne vem. To bo tvoj konc!

ON: *(se obrne k NJEJ. ONA se mu nasmehne. Se obrne nazaj)* A veš, da misl'm, da 'maš prav.

F: *(srečen)* Res?

ON: Ja, res. To bo moj konc! In najin začetek! *(gre )*

F: Počak!

ON: Kaj je?

F: Kdo pa je tista zraven?

ON: Kaj?

F: Ta, zraven nje.

ON: Njena pr'jat'lca. Trapa.

F: Luškana.

ON: Trapa!

F: Luškana trapa.

ON: *(se obrne k BF)* Ej, Sonja?! Misl'm, da si dobila soplesalca!

BF: Kaj?!

F: *(pride do BF... frajersko...)* Jest sem Bojan.

BF: Jest pa Sonja.

F: Greva?

BF: *(ji je super...a super skriva...)* Prav!

*(gresta... odplešeta)*

ONA: Hecno.

ON: Kaj?

ONA: Da sta se najina najboljša pr'jatu in pr'jat'ca dons šele prvič srečala. Po treh letih in pol!

ON: Če sem čist iskren, mi je Sonja že od zmeraj šla mal' na živce.

ONA: Ja, jest pa ne prenesem Bojana.

ON: Vem. Zato pa nikol' nisem silu, da hodmo skupej kej ven.

ONA: Zgleda pa, da sta si onadva čist simpatična. Kdo bi si mislu?!

ON: Ja. Mogoče se pa midva res mal' premal' pogovarjava.

ONA: Ne. Pogovarjava se čist' zadost. Mogoče še preveč. Premal' si poveva!

ON: No, pol pa povej.

ONA: Kaj?

ON: Ne vem. Slišal sem, da si rekla, da mi boš nekej povedala, ko pridem nazaj. In zdej sem nazaj.

ONA: Ja... *(pavza...premišljuje in tehta)* Ne, kar ti dej. Ti si prvi reku, da mi mor'sh nekej povedat.

ON: Prav. *(pavza)* Najprej, oprost', ker sem se zadnji mesec t'ko čuden obnašal.

ONA: Ja.

ON: Nina, premišljeval sem ene reči in odloču sem se, da moram bit' iskren s tabo. Pa do sebe tud'.

ONA: *(sluti najhujše)* Ja?

## SONG – POTEM PA TI

***Živel sem čisto v redu, fino.***

*Potem prišla si ti.*

*Ob sredah fitnes, v petkih kino.*

*Potem prišla si ti.*

*V soboto avto sem opral, pospravljaj stanovanje.*

*Iz dneva v dan načrti novi, vsak dan iste sanje...*

*Potem prišla si ti.*

*V hladilniku le pivo in salame.*

*Potem prišla si ti.*

*In srajca namesto pižame.*

*Potem prišla si ti.*

*V nedeljo k staršem na obisk in standardno kosilo.*

*Iz dneva v dan rutina ista, nič se ni zgodilo...*

*Potem prišla si ti.*

*Potem prišla si ti*

*In kot komet nebo si moje razsvetlila.*

*Potem prišla si ti.*

*Nič ni drugače, a vse si spremenila.*

*Sonce je obstalo,*

*Besede so premalo,*

*Ne vem kako... kako naj ti povem,*

*Da te ljubim.*

*Živela sem po utečenih tirih.*

*Potem prišel si ti.*

*Iz službe vračala sem se ob štirih.*

*Potem prišel si ti.*

*Vsak dan tek, ob vikendih še savna in masaža,*

*Poleti Brač in vsak dan ista plaža.*

*Potem prišel si ti.*



**Potem prišel si ti**

**In kot komet nebo si moje razsvetlil.**

**Potem prišel si ti.**

**Nič ni drugače, a vse si spremenil.**

**Sonce je obstalo,**

**Besede so premalo,**

**Ne vem kako... kako naj ti povem,**

**Da te ljubim.**

ON: ...in sem ti hotu reč't, če bi b'la...- (*začne brskat po žepih...*) Ja, kje pa je...? To ni res! Pa ne že spet!

ONA: (*odkimava... mešanica nejevere in ...groze?*) Ne.

ON: Oprost', samo, da ga najdem...

ONA: Ne.

ON: To je res prav smešen, no. Pa sej vem, da sem ga vzel s sabo.

ONA: Ne.

ON: Ne mi reč't, da sem ga spet zgubu...

ONA: Ne.

\*

F: A veš, da si prav simpatična?!

BF: Ja? Pa nisem drugač' taka. Sam' s tabo sem pa lahko t'ko sproščena.

F: A zato, ker sem t'ko kul?

BF: Ne. Zato, ker te vid'm prvič in zadnjič v življenju in mi ni treba delat vtisa.

F: Čak', kako to misl'š da me videš prvič in zadnjič?

BF: T'ko!

F: Kako? A mogoče umiram? Al' sem tol'k brezvezen?

BF: Ne, prav super si, sam' jest sem njena najboljš pr'jat'lca, ti si pa njegov, a ne?

F: Ja. In?

BF: Ja, no. Ona mu je pr'šla povedat, da ga bo pustila. In če onadva ne bosta več skupej, tud' midva posledično nimava kej imet, a ne?!

F: Kaj? A ona ga bo pustila?

BF: Ja. Sej t'ko al' t'ko jo pa on mis'l pustit, ker se t'ko čuden obnaša, mi je rekla.

F: Ne, on je n'č ne mis'l pustit. On jo dons mis'l zasnet!

BF: O, šit.

F: Ha, ha, ha, da best!

\*

ON: (*najde prstan*) A, evo ga... Sej sem vedu...

ONA: Ja!

ON: (*presenečen*) Prosem?

ONA: Ja!

ON: A da JA?

ONA: JA! (*stegne roko*) Ja! Ja!

ON: Ja. (*ji natakne prstan... objameta se...*)

BF: Kaj se dogaja?!

F: Ne morem verjet!

ONA: Za zmerej.

ON: Za zmerej. Čist' za zmerej. (*Objem*)

ONA: Kaj 'maš pa tole?

ON: Kaj?

ONA: Tole... na vratu?

ON: Kje? A to?... Ne vem. Čutet je k't en mozolj...

ONA: Ja, pa ni... Večji je.... Pa...-

ON: Dej, pust' zdej to! Ej, ljudje. Rekla je JA! Poročila se bova!

#### **SONG – KER JE REKLA DA**

***Ta mali obroček je zaustavil mašino,***

***Ta mali obroček ustvaril bo novo družino.***

***V tem malem obročku usoda in Bog***

***Sučeta dalje življenjski krog.***

***Ta mali obroček v eno bo združil dva.***

***Ker je rekla DA... Ker je rekla DA...***

ONA: No... če smo čist' natančni, sem rekla Ja, ne Da... ampak n'č hud'ga!

BF: Ti si čist zmešana!

ONA: Ja!

BF: Ja!

ONA: *(ji pokaže prstan... po babje tulita...)*

F: Kaj? A pol ti to čist' zares?

ON: Ja.

F: Ja?

ON: Ja.

F: Pol pa čestitam, a ne.

ON: Hvala!

F: Oziroma: moje sožalje.

ON: Bebec!

*(obkrožijo ju plesalci in jima čestitajo... med glasnim smehom vpitjem vsevprek odidejo.... ON ostane sam in si otipava vrat.... Pridruži se mu ZDRAVNIK .)*

## ČETRTI PRIZOR – pri zdravniku

ON: *(čaka... nemiren je... otipava si zateklino na vratu...)*

ZDRAVNIK: A! Tukej ste.

ON: Ja. Rekel ste nej počakam na hodniku.

ZDRAVNIK: Ja, ja, seveda. *(se odkašlja)* Torej... gospod... eeee... *(brska po kartotekah, ki jih ima v roki...)*

ON: *(mu hoče pomagati)* Terseg...-

ZDRAVNIK: *(vrže kartoteke po tleh, si pokrije ušesa z rokami in ...)* Rabarbara, rabarbara, rabarbara...

ON: *(v šoku)* Oprostite! Kaj pa...?

ZDRAVNIK: *(prekine in začne pobirat kartoteke s tal)* Se opravičujem, ampak nočem vedet vaš'ga priimka. Tud' vaš'ga imena ne, če smo že pr' tem!

ON: Zakaj ne?

ZDRAVNIK: Tukej na onkologiji 'mamo pravilo, da ne prijateljujemo preveč s pacienti. To je prva stvar, ki se je tukej naučiš.

ON: Aja?

ZDRAVNIK: Ja. Noben'ga tikanja, nobenih neformalnosti, n'č sproščenosti... Odnosi med nami so b'l na kratke proge, če me razumete.

ON: Ja, vas. Žal.

ZDRAVNIK: Nima smisla, da nekej prijateljujemo, pol je pa treba sam' po pogrebih hodet.

ON: Še v redu. Ni treba razlagat. Štebam.

ZDRAVNIK: Se opravičujem. N'č osebnega, še enkrat poudarjam... ampak tk'o pač je.

ON: Ne, ne... sej vas razumem.

ZDRAVNIK: Torej... gospod... eee... (*spet brska po kartotekah*)

ON: Oprostite, ampak če noč'te vedet moj'ga imena, kako pa potem veste katera kartoteka je moja?

ZDRAVNIK: Kako? Po simptomih, a ne?! Smo le profesionalci. Kasnej' pa po diagnozah, sej boste vidu. Se boste že navadu.

ON: Ne vem, če.

ZDRAVNIK: Še vsi so se. (*najde*) A, tukej ste.

ON: (*poškili na kartoteka*) Ja, to sem jest.

ZDRAVNIK: No, ste vid'l. Torej...

ON: Oprostite. A kar tukej bova?

ZDRAVNIK: Ja.

ON: Na hodniku?

ZDRAVNIK: Ja. Ordinacijo mi renovirajo. Razen, če bi rajš vidl, da greva v kantino? Hrana je b'l t'ko, sladice so pa čist' spodobne.

ON: (*v čedalje večjem šoku*) Ne, ne... tukej bo kar v redu.

ZDRAVNIK: Tud' prav. N'č nej vas ne skrbi. Nobeden ne bo vleku na ušesa. Imajo vsi zadost' svojih problemov.

ON: Si lahko predstav'lam, ja.

ZDRAVNIK: Kar sed'te.

ON: (*pogleda na okrog*) Kam?

ZDRAVNIK: (*pogleda še sam*) Aja, seveda. Nimate kam. Čak'te, sam' trenutek. (*odide in se naslednji hip vrne z invalidskim vozičkom*) Izvol'te. Sed'te.

ON: (*v šoku*) Pa ne bi hvala. Bom kar stal.

ZDRAVNIK: Sed'te!!!!

ON: (*prestrašen sede*)

ZDRAVNIK: Se opravičujem. Boljše je, da sedite. So b'li že primeri, da je kdo omedlel. Sej je urgenca blizu, ampak ni fajn, da fašješ šive, še preden začneš s terapijo.

ON: (*na koncu živcev*) Razumem.

ZDRAVNIK: Torej... Tale vaša rastlin'ca na vratu...

ON: Rastlin'ca?

ZDRAVNIK: Rastlin'ca, izrsatlin'ca, bul'ca, kopol'ca... reč'te ji koker č'te... ampak ni mi všeč. Ni mi všeč.

ON: Men' tud' ne.

ZDRAVNIK: Ja, vas razumem, vas razumem. Ni mi všeč.

ON: Kaj pa je?

ZDRAVNIK: Ko bi jest vedu!

ON: Hočem reč't... a je kej nevarnega?

ZDRAVNIK: Ne vem.

ON: A je...?

ZDRAVNIK: Ja, vem kaj mislt'te. Ne vem.

ON: Ja, kaj pa pol sploh veste?

ZDRAVNIK: Kri in voda sta v redu. N'č posebn'ga. Ultrazvok tud'. Ampak...

ON: Ampak?

ZDRAVNIK: Ni mi všeč!

ON: Ste že povedal. In kaj zdej?

ZDRAVNIK: Glejte, lahko bi vam utrujal s medicinskimi izrazi, ki j'h čist' n'č ne bi razumel. Če povem po domače: mal' bomo zarezal' tam zadej, mal' pobrskal', mal' postrgal', poslal v laboratorije, pol bomo pa vid'l.

ON: Aha.

ZDRAVNIK: Če je vse v redu, se mogoče dons' zadn'ič vidiva.

ON: Če pa ni, pa mogoče tud'.

ZDRAVNIK: Ha, ha, ha, ja 'mate prav. (*odhaja*) Ta je pa dobra: če pa ni, pa tud'. Ha, ha, ha... To moram pa uporab't.

ON: (*obsedi na vozičku*)

F: (*pride*) Ti, kakšne sekrete 'majo tukej. K't na Galaktiki. Nisem vedu sploh, kje se voda potegne. (*dojame, da je ON na vozičku*) O, sranje! Kaj? A je t'ko hudo? Greš kar not? A boš operiran? Ej, stari, žal mi je...

ON: Dej, nehej no. Samo sedim.

F: O, mater sem se ustrašu. Kaj? A ni b'lo še noben'ga?

ON: Lih zdele je bil tle zdravnik.

F: In? Kaj je reku?

ON: Nima pojma. N'č ne ve. Zgleda t'ko... b'l fifti-fifti.

F: Šit.

ON: Ja.

*(oba nekaj časa molčita... zreta v prazno...)*

F: Na senzor je.

ON: *(ga začudeno pogleda... ne razume)*

F: Skret. Na senzor. Tam na steni je lučka. Pomahaš in se splakne.

ON: *(ga samo gleda...)*

F: *(po krajši pavzi.... Pomaha z roko in oponaša splakovanje)* Vuuuuš!

ON: Kreten. *(pavza)* Nared'l bodo še ene dodatne preiskave. Mogoče ni n'č. Mogoče pa... *(pavza)*

F: In? Kako si?

ON: Kaj misl'š kako sem?! Zadnje pol leta sem razmišlov samo o poroki, zdej pa razmišlam, če bom nasleden teden še živ!

F: A je že nasleden teden poroka?

ON: Ne, čez tri tedne. Kakšna priča pa boš, če si še datuma poroke ne mor'š zapom'nt.... Pa sej zdej je pa t'ko al' t'ko brezveze.

F: Kaj je brezveze?

ON: Ja, poroka, a ne?! Odpade!

F: Zakaj?

ON: Kako zakaj?! Tega ji ne morem nar'dit: Dons nevesta – juter vdova! Vse skupej je šlo *(pomaha z roko)*: Vuuuuš!

F: Ej, počas. Ne prehitevej. N'č še ne veš. M'rbit bo pa še vse v redu. To bosta že skupej prebrodla.

ON: O, ne! Ona ne sme n'č vedet o tem!

F: Kako to misl'š?

ON: Nej tega ni treba vedet. Nočem se ji smilt.

F: No, mal težko boš to skril pred njo, če boš odpovedal poroko. Poleg tega pa... Nimaš ji kej skrivat. Vidva sta zdej... eno! Ona je ljubezen tvojga življenja. T'ko si mi reku, to skoz' govoriš. In ona te 'ma rada. Pr'pravljena se je poročit s tabo! Ej!!

ON: Ona se je pr'pravljena poročit z nekom, ki je zdrav, ne pa... Šit. Premlad sem, da bi kar umrl!

F: Ja, ljubezen je jeba!

**SONG - NEDOKONČAN**

*Pridi na onkologijo,*

*Tu boš lekcijo dobil:*

*Ne jamrej za vsako najmanjšo traparijo,*

*Bodi vesel, ker si še živ.*

*Pridi na onkologijo,*

*Z nami se postavi v vrsto,*

*Pozabi na filozofijo.*

*Raje si izberi krsto.*

*Na hodnikih onkološke*

*Vse so ure biološke.*

*Ko ti noga sem zavije, veš,*

*da ti že zadnja (ura) bije.*

*Na hodnikih onkološke*

*So debate teološke:*

*Vsak nebesa pričakuje,*

*Ker pekel je to kar tu je!*

*(med songom se ON preobleče v bolniško pižamo... še bolje: bolniško haljo, ki se zaveže zadaj... To je lahko tudi sestavni del koreografije tega songa, ki mora biti v melosu eno veselo rajanje...)*

ON: A si že kupu poročno obleko?

F: Ne. Zakaj?

ON: No, kup si tako, da bo dobra tud' za na pogreb!

## PETI PROZOR – pri krojaču

*(ONA pomerja poročno obleko... MOJŠKRA nabira, spušča, pripenja, riše... zraven stoji kakšna krojaška lutka, pa likalna miza z likalnikom... krojaška delavnica, pač ... BF čaka... sedi na kakem stolčku ali kaj podobnega...)*

BF: In kaj boš nar'dila?

ONA: Kaj »Kaj bom nardila?«? Poročila se bom.

BF: Dober, jasen, da se boš poročila, če bo z njim vse OK. Kaj pa če...?

ONA: Kaj?

BF: Ja, no... Kaj če 'ma...? Sej veš...?

ONA: Kaj je? A še reč't ne upaš?! Raka! Kaj če 'ma raka?!

BF: Pa kaj se razburjaš?!

ONA: N'č se ne razburjam, sam' ti se trapast' obnašaš!

BF: Ja, oprost no... *(pavza)*

MOJŠKRA: A čva tole mal skupej vzet, kaj misl'te?

ONA: Mal' težko bom dihala.

MOJŠKRA: Ja, ampak zgledal boste pa super!

BF: Res dober zgleda. Stara, ti 'maš tak geštel.

MOJŠKRA: Jest bi kar. Sej lahko še zmerej razparava, če misl'te. Ne bom n'č stran odrezala, bom t'ko na not zašila. Prav?

ONA: Prav.

*(pavza)*

BF: No?

ONA: Kaj?

BF: Kaj boš nar'dila če 'ma on raka?!

ONA: N'č. Poročila se bom.

BF: A z njim?

ONA: Z njim, ja, s kom pa?!

BF: Ti si čist zmešana!

ONA: Ne, ti si zmešana. A mi nisi prav ti govorila, da boljš'ga ne bom dobila, pa da se moram poročit, ker sem že tol'k stara, pa...-

BF: Ja! Sam' takrat nisem ved'la, da... Tud' ti nisi vedla! Takrat je bl'o dr'gač.

ONA: Kaj je b'lo drgač,kaj? Kaj je bl'o drgač?!



MOJŠKRA: A tole pustiva tk'ole, al' potegneva čez?

ONA: Kar čez poteg'nte. Pa mal na dol.

MOJŠKRA: Na dol? A tko? Ja, pa res!

BF: Nehej se sprenevedat in mi tlele izigravat Mater Terezo in Devico Orleansko! Tip 'ma mogoče raka.

ONA: Mogoče! Mogoče pa ne!

BF: Dober, mogoče ne, ampak še tega ne veš, če bo živ do poroke.

ONA: Tud' ti mogoče ne boš živa do poroke, ker ti bo tale pegla pr'letela v glavo!

MOJŠKRA: Kaj pa tole? A kej skrajšam al' pustim t'ko k't je?

ONA: Kar pust'te!

BF: Tud' njega bi morala pustit!

ONA: *(Mojškri)* Oprostite, a lahko nehava za dons? T'ko sem...

MOJŠKRA: Če hoč'te 'met nar'jen do konc družga tedna, mor'va tole dons dokončat.

ONA: Prav. Pol pa če mi daste sam pet minut... samo da...

MOJŠKRA: Ni problem. Grem ven na en čikec, pa pridem nazaj.

ONA: Hvala. Se opravičujem, da morte tole poslušat.

MOJŠKRA: N'č hudga. So b'l e že hujše stranke tu'd.

*(MOJŠKRA odide... ONA sede...se sesede... na koncu z močmi je...)*

BF: Oprost'... Sej veš, da jest kar...

ONA: *(plane)* Ne morem ga pustit. Ne morem Nočem! Rada ga 'mam. To je to.

BF: Sej te razumem. Ampak, dej 'mal razmis'l , lepo te prosem. Kaj bo? Lahko je zdrav. Super. Lahko pa, da ne. Lahko ti umre. Oprost', da to rečem... ampak to bi bl' še dober. Ker kaj? A boš cel življenje skrbela za bolnika. Ne vem, no. Če se poročiš, dobiš otroka, ga dojiš, mu menjaš pleničke... Teb' se pa lahko zgodi, da boš odras'Imu descu menjala plenice in ga hran'la po slam'ci... A res hočeš to?

ONA: Posluš'... poroka je tak fejk. Misl'm obred, pa to. Tak fejk. To je k't tale obleka. To nima veze z živjenjem... z resnico... Mal skrajšaš, mal zožaš, mal sapo not potegneš, da na slikah bol'š zgledaš... Pa vse seveda zmerej v belem, pa s kranclnem, pa že tisoč let ni nobena več devica... Žlahto lahko pretentaš... mamo pa ata lahko pretentaš... spomin lahko pretentaš, ko boš čez petdest let gledala slike, pa boš misl'la kako si b'la bela pa nedolžna... ampak sebe, zdej, ne mor'š pretentat...

BF: Pa sej si ga hotla že pustit!

ONA: Ja. Sam' bi ga 'mela še naprej rada. On me lahko zdele pusti... pa ga bom jest še zmerej imela rada... Ker ga 'mam rada. Rada ga 'mam. In moram bit' z njim. Hočem bit' z njim. Ker me rab'. Mah, jest ga rab'm. A veš kaj misl'm?!

BF: Ne čist.

ONA: Jebenti. Življenje je mogoče res pes, in psa če zbolji, pa mu ne morš pomagat, daš uspavat. Ljubezen pa ni pes! Tega ne morš ubit. Tud' če umre... še zmer živi. A štekaš?!

BF: *(samo molči)*

ONA: Poročit al' ne poročit, to zdej sploh nima veze. Jest bom z njim ostala, pa karkol bo. A štekaš?! A razumeš?!

MOJŠKRA: *(se vrne)* Jest sem, če ste vi!

ONA: *(si obriše solze?)* Ja, dejva! *(BF)* Sej jest tud' ne štekam čist' do konca.

MOJŠKRA: A stopte kar z mano, tam je bolš' svetloba.

ONA: Prav. *(odideta)*

BF: *(malo premišljuje, nato izvleče telefon in pokliče)* Živjo! Sonja tukej. / A kje sem dobila številko? 'Mam jest svoje veze. Ha, ha, ha.../ Ma ne, Nini sem rekla, da je rekla Luku./ Ja./ Posluš', kličem, ker bi te rada prosila, če mi lahko nekej pomagaš./ A kdaj? Ja, čimprej... Aha, aha... Prav te počakam!

## ŠESTI PRIZOR – song o smrti – valček?

*(song pojejo ON v bolniški halji, ONA v poročni obleki, ter F? in BF ? ZBOR bolnikov?)*

***Smrt je tiha ljubica. Njena lica so bleda.***

***Smrt je mila deklica, ki te spod čela gleda.***

***Smrt je stara gospa s klobukom na glavi.***

***Smrt je čudna teta, ki ni čisto pri pravi.***

***Smrt je divji lovec z nabasano flinto.***

***Smrt je zoprni frajer s še bolj zoprno finto.***

***Smrt je suha gospodična, pravi okostnjak.***

***Smrt je debela kurba, slej ko prej jo vsak.***

***Smrt vabi z bonboni kot star pedofilski stric.***

***Smrt je pijana kobila, z njo ni dobro iti vštric.***

***Smrt nosi koso. In termosko s kavo.***

***Smrt nosi križ. In črno zastavo.***

***Smrt nosi petke in v njih gumitvist skače.***

***Smrt nosi hlače. Oj, smrt nosi hlače! (Ne gre drugače!)***

*Smrt pleše valček na en-dva-tri, en-dva-tri.*

*Smrt pleše valček in reče mi: »Zdaj pa ti!«*

*Smrt pleše valček in si ga požvižgava.*

*Smrt pleše valček, tudi midva ga znava!*

## SEDMI PRIZOR – pralni stroj, drugič

*(F stoji na odru... sliši se pasje lajanje, morda tudi BF, ki očitno zapira svojega Ulija nekam... čez čas pride BF in potiska pralni stroj...)*

BF: Evo ga...

F: Aha!... Ej, oprost' še enkrat in res hvala, da si ga odpelala. Ful sem alergičen na pasje dlake. Dobim izpuščaje in kiham... iz nosa mi teče...

BF: Ni problema. Sej se bo umiru. Upam sam' da mi ne bo lih vseh čevlov zgrizu.

F: Oprost', res...

BF: Že v redu. *(pokaže na stroj)* Evo tlele je. Nisem vedla, da se spoznaš na pralne stroje.

F: Ja no... Enkrat sem mal gledal, ko ga je eden popravlov. Kaj pa je narobe?

BF: To mi boš pa ti povedal, a ne? Ne vem, nekej je začel ropotat.

F: Aha. A si mogoče zadn'e čase kakšen prstan zgubila?

BF: Prosem?

F: Al' pa uhan? *(BF ga samo začudeno gleda)* Ah, n'č, n'č... Čakej, bom pogledov.

*(F vtakne glavo v stroj... BF sede na stroj in med pogovorom opazuje njegovo zadnjico... uživa...)*

BF: Povej... kaj bova nar'dila?

F: Hja, najprej bom probal tole zadn'jo ploščo odšraubat, pol pa...-

BF: Ne. Ne to! Kaj bova nar'dila zarad' poroke?

F: Kere poroke? A od Luka pa od Nine?

BF: Ja!

F: Ja, kaj mor'va pa še nardit. Ti si priča, jest sem priča... poskrbet mor'va za govore, to je pa to. Vse ostal pa misl'm, da 'mata pod kontrolo in zrihtan. A mor'va midva še kej?!

BF: Menda jih ne bova kar pustila, da se bosta poročila, no!?

F: Zakaj pa ne?

BF: Zakaj, zakaj? On je bolan, lahko c'lo z'lo in jest ne bom pustila, da si bo ona zarad' njega unič'la živ'l'ene.

F: Jest pa misl'm, da je to njuna stvar in se bosta že pomenila, če se bosta hot'la. Dva odrasla človeka sta... pametna, odgovorna... se bosta že pogovorila, a ne?!

BF: Ampak onadva sta zalub'l'ena. In ko je člov'k zalub'len, n'č pametn'ga ne razmišla... Sploh ne mis'!!

F: To pa jest ne bi vedu...

BF: Kaj?

F: Kako je, če je člov'k zalub'len... Nisem še bil.

BF: *(z zanimanjem in vznemirjenjem)* A bejž' no!

F: Ne. Res.

BF: Mogoče pa še nikol' nisi srečov prave?!

F: To itak.*(se nasloni na stroj, očitno pritisne neko tipko in stroje lepo zabrni...)* O! Dela! Popravu!

BF: No... *(ugasne pralni stroj)*... če povem po pravic'... sploh ni bil pokvarjen...

F: Vem.

BF: A veš? Kako veš?

F: Vem pač. Sej nisem idiot. In jest, če povem po pravic', tud' nisem alergičen na pse, ampak se jih ful bojim.

BF: Vem.

F: Da veš?

BF: Seveda. Sej nisem trapa. Kdo pa je alergičen na pse, lepo te prosem.

F: Zakaj si pa pol zaprla Uija?

BF: Ker nisem hotla, da te ugrizne.

F: A da ne?

BF: Ne. Menda ne bom pust'la, da me en pes prehiti .

F: *(mala pavzica...)* A t'ko?

BF: T'ko, ja. A 'maš kej proti?

F: Prov n'č. *(se približa BF, ki še vedno sedi na stroju... objem... spet se prižge pralni stroj!)*

BF: Aaaa!

F: Šit! Oprost'!

BF: Ne. Kar pust'! Kar pust'!

*(tema)*

*(PREDLOG: V temi slišimo ropotanje pralnega stroja, v katerega se meša sladostrastnost... potem lajež... ki je vedno bližji... renčanje... IN:*

BF: Uli! Ne! Fuj! Koj stran!

F: Šit! Sprav tega cucka stran!

BF: Ne ti mojmu Uliju cucek! ... ipd???)

## **OSMI PRIZOR – fotelj/Minatti**

*(ONA sedi v fotelju in bere... ON pride in kar nekoliko v zadregi obstoji... ne upa si je zmotiti... Zadaj na vratu ima velik bel obliž ali kaj podobnega)*

ONA: *(dvigne glavo n ga opazi...)* O, ti si...

ON: Ja.

ONA: Nisem te vidla.

ON: Ja. Nisem te hotu motet. Kaj pa bereš?

ONA: Minattija. Nekoga moraš imeti rad.

ON: Pa me 'maš?

ONA: Trap. Veš da. *(vstane in ga objame)* A tole 'maš pa še kar gor? A te boli?

ON: Ne. Pa sej bi lahko verjeten že snel, sam... kaj pa vem. Da 'mal pazem, a veš. Sej... če se bova poročila, bom dal dol, ne skrbi.

ONA: *(mala pavzica)* Kako misl'š: ČE se bova poročila ?

ON: *(mala pavzica)* Lej... Pogovorit' se mor'va, a se ti ne zdi?.

ONA: N'č nimam proti pogovarjanju... ampak kaj pa misl'š, da se mor'va pogovorit'?

ON: Dober veš kaj. In tale rak ne bo kar zginu, če se o njem ne bova pogovarjala.

ONA: Rak! Kakšen rak! Sej še n'č ne veš! A si kej že zvedu, pa jest ne vem?!

ON: Ne, n'č nov'ga ne vem. Zdravnik je reku, da me bo poklical... al' pa mi bo kar po pošti poslal izvide in diagnozo.

ONA: Po pošti? A ni to mal' neoseben?

ON: Če bi ga v živo vid'la bi se ti zdel, da tud' priseben ni, kaj šele oseben.

ONA: Ampak vseen'... kako lahko rečeš: ČE se bova poročila!

ON: Lej... počak'va, da dobim izvide, pa se bova pol pogovarjala o poroki.

ONA: N'č ne bova čakala... In pogovorila sva se vse o čemer sva se 'mela za pogovor't. Razen, če me ti nimaš več rad?!

ON: Ne nor', no...

ONA: No, pol se pa nimava kej pogovarjat. Ne bom te pustila.

ON: (*pavzica*) Sej ni n'č narobe. Men' je vseen'. Razumu bom, če boš šla. Vsi bojo razumel.

ONA: (*ga useka – dobesedno*) A vseen' ti je?!!! Prasec!

ON: Ma ne, ni mi! Veš, da mi ni! (*ga šele utegne zabolet*) Auva!

ONA: Trap!

ON: (*dolga pavza*) Strah me je. Ti ne veš kako me je strah.

ONA: A misl'š, da mene pa ni. Ampak sva skupej. S tabo bom ostala do konca.

ON: Sej lih to... Ta konc lahko pride precej prej kot si ti misl'š.

ONA: Al' pa tud' ne!

ON: Al' pa tud' ne, ja... ampak bogve kako bo z mano, kakšen bom, bom lahko... sploh karkol'... kaj če bom na postli do konc' življenja?

ONA: Pol bom pa še jest s tabo v postli do konc življenja. Super. Bova imela medene tedne do konc živl'ena.

ON: Jest resen govorim!

ONA: Ja, jest tud'!... In ti povem ti, da 'mam dost' tega, da mi ne zaupaš. A me res ne poznaš? A res ne čuteš kaj jest čutem?!

ON: Sej ni t'ko... Pa sej bi rad... Sam, vsak'mu, k'mu povem, da sem bolan, se začnem takoj smil't! Nočem se ti smil't, a štekaš!!

ONA: (*mala pavzica*) Kot prvo: Ne govori, da si bolan. Mogoče pa nisi. N'č še ne veš! Kot drugo: kaj nej rečem? Da se mi ne smileš? Tega ne morem reč't. Smileš se mi, seveda se mi smileš! Ne morem pomagat'! Ampak to še ne pomen, da te nimam rada. Rada te 'mam, Luka! Dej si to že vbij to svojo betico! Rada te 'mam! (*objem*)

ON: Tud' jest te'mam rad. Sam... Vsi me t'ko gledajo... k't gledaš enga premočen'ga psa v dežju, na avtobusni postaji, k' bi ga najraj odpelov domov, pa mu... Jest nočem 'met tac'ga pasjega živl'ena.

ONA: Pa kaj 'mate s temi psi. Življenje ni pes. Življenje je pesem.

ON: Kok je pa to patetičen.

ONA: Ti si patetičen. Življenje je patetičen.

ON: Ti 'maš ful rada te pesem'ce pa to...

ONA: Ja.

ON: Zakaj?

ONA: Kaj pa vem? Ampak, a veš kako včas'h ne veš kaj bi reku? Misli'm... vse čut'š in veš... sam' ne veš kako povedat.

ON: Ja.

ONA: Pol pa vzameš kakš'nga pesnika in vid'š, da je on to povedal namest' tebe. (*Odpre knjigo in bere*) Lej, posluš:

*»Ne morem ti dati  
smeha –  
preveč je joka v meni,  
ne svetlobe –  
v meni črna praznina zija,  
ne vere –  
ali naj gnezdi ptič na usahlem drevesu?  
ne neugnane rasti –  
mrtvo, steptano pogorišče sem,  
ne sebe –  
preveč sem od trav in spominov.*

*Ničesar ti ne morem dati.*

*Samo to težko, lačno kri,  
ki se pohlepna skozme vali:  
Jemati!« (Minatti)*

ON: (*nekaj časa skuša ostati resen, potem prasne v smeh*)

ONA: Ne se smejat!

ON: Oprost'. Ne, pa sej je lepo... Kaj pa tista... k'si jo prej brala?

ONA: Nekoga moraš imeti rad?

ON: To, ja.

ONA: A je ne poznaš?

ON: Ne.

ONA: Joj, Luka...

ON: Dej, preber'!

*ONA: »Nekoga moraš imeti rad,  
pa čeprav trave, reko, drevo ali kamen,  
nekomu moraš nasloniti roko na ramo,  
da se, lačna, nasiti bližine,  
nekomu moraš, moraš,  
to je kot kruh, kot požirek vode,  
moraš dati svoje bele oblake,  
svoje drzne ptice sanj,  
svoje plašne ptice nemoči  
-nekje vendar mora biti zanje  
gnezdo miru in nežnosti-*

**nekoga moraš imeti rad,**

pa čeprav trave, reko drevo ali kamen-  
 ker drevesa in trave vedo za samoto  
 -kajti koraki vedno odidejo dalje,  
 pa čeprav se za hip ustavijo-  
 ker reka ve za žalost  
 -če se le nagne nad svojo globino-  
 ker kamen pozna bolečino  
 -koliko težkih nog  
 je že šlo čez njegovo nemo srce-  
 nekoga moraš imeti rad,  
 nekoga moraš imeti rad,  
 z nekom moraš v korak,  
 v isto sled-  
 o trave, reka, kamen, drevo,  
 molčeči spremljevalci samotnežev in čudakov,  
 dobra, velika bitja,  
 ki spregovore samo,  
 kadar umolknejo ljudje.« (Minatti)

*(Pesem preide iz recitacije v petje... v SONG.)*

ONA: *( ga vprašujoče in pričakujoče gleda... čaka na reakcijo)*

ON: Lepo. Res... Patetično, ampak lepo.

ONA: Hvala.

ON: In kaj sem pol jest teb po tel' pesem'ci? Kamen? Drevo? Trava?

ONA: Vse. *(pavzica)* Drevo mogoče še najb'l.

### **SONG - NEKOMU MORAŠ BITI MINATTI**

***Če sem drevo, bom ostal...***

***Korenine bom pognal.***

***Dvignil roke v nebo***

***In v krošnji prostor naredil***



***Za tvoje drzne ptice sanj in tvoje plašne ptice nemoči...***

ONA: Vse bo še dober. Boš vidu.

**DEVETI PRIZOR – cerkev, vaja za poroko**

*(cerkev... vsi so tu: ONA in ON, BF in F, ŽUPNIK – ŽPK, ŽENINOV FOTER – ŽF, ŽENINOVA MAMA – ŽM, NEVESTIN FOTER – NF, NEVESTINA MAMA – NM, morda še kdo?...)*

ŽPK: Lepo, da ste si vzeli čas in pr'šli... vsi. A ne? Sej smo vsi? A še kdo manjka? A še koga počakamo?

ONA: Ne. Misl'm, da smo kar vsi.

NF: Kakšen preveč, m'rbit'!

NM: Dej mir!

ŽPK: No, pol vas bom pa prosu, da se kar postav'te: Ženin na to stran, nevesta pa semle... Priče kar zraven. Tko. Starši pa tud', kar vsak k svoj'mu, da bom vedu kdo kam spada, a ne... *(Se postavlja)* Pa če boste mal pohitel vas bom prosu, ker mam ob pol še en pogreb, pa se mi mejčken mudi, a ne...

NF: Sej, če mal počakate, boste kar tle lahko 'mel pogreb.

NM: Stane!

NF: Glej ga, kako se drži. Bohve če bo pogverov do večera!

NM: Stane, zdej je pa dost'!

NF: Kaj? Sam' povem!

ONA: Oči, nehi, no...

F: *(Se reži... BF ga rahlo užaljeno pogleda... F se kao opravičuje...)* Ja, kaj? Ta star je duhovit!

BF: Se ti zdi?

F: A teb' se ne?

ŽM: *(ŽFju)* No, krasno žlahto bomo dobil!

ŽF: Ah, pust... sej bo vse v redu.

ŽPK: No, tako... še enkrat: lepo, da ste pr'šli. Priznam, da tole ni običajna praksa pr' nas... da bi imel' takole... generalko pred poroko... Ampak razumem, a ne?... Mal treme... poroka je vseeno en velik, pomemben korak... ena taka prelomnica, a ne, v življenju... Člov'k si pač želi, da bi vse teklo lepo in gladko, brez zapletov... Da bi bil to en lep obred, a ne... Dan, ki si ga seveda zapomniš za vse življenje... Pa tud' v teh *(ne ve kako bi se izrazil... nerodno mu je.. zagazil je na mino)....* okoliščinah, no... ki so nam znane... je pač, a ne, razumljivo, da...

NF: Da 'mamo vsaj generalko, če m'rbit poroke ne dočakamo!

NM: Stane!

ONA: Oči!

ŽF: *(krene)* Jest ga bom na gobec!

ŽM: Franci, ne no! Dej, mir!

*(mala kolobocija... fotra bi se tepla, mame ju vlečeta nazaj... F se reži... BF je čudno resna, v svojem svetu... ŽPK je zbegin...)*

ŽPK: No, no... sej je razumljivo, da so čustva mal' b'l napeta, a ne... Kot sem reku, poroka je ena prelomnica...

ŽF: Jest ga bom prelomu, težaka...

ŽM: Franci, pomir' se, no!

NF: Kaj se pa napihuješ?! Usekej, če upaš!

NM: Dost bo, Stane!

ŽPK: ...ampak, vseen ne smemo pozab't kje smo. Tole je cerku in dejmo se tukej lepo obnašat, a ne... Dober. Kje smo ostal? Ja. Torej. Zelo sem vesel, da ste se odločil za poroko z mašo. S tem pokažete, da vam to nekej pomen...

NF: Pa še več vam pade v žep, a ne?!

NM: Stane!

ŽPK: *(namenoma presliši)*... in da odločitev za skupno življenje jemljete skrajno resno. Ker, priznam, da se vas ne spomnim, da bi vas kdaj vidu pr' maši, *(jih vse po vrsti ošine s pogledom)* prav noben'ga od vas, a ne... bomo zdej za vsak slučaj šli čez cel obred, od začetka do konca, a ne, da ne bo pol kakšne pretirane zadrege, ko bo šlo zares. Pa bomo res na hitro, a ne, ker se mi mal mudi.

ON: Ja, pogreb. Ste že reku.

NF: Mogoče greš pa lahko zraven. Boš še t'm 'mel generalko.

ONA: Oči!!

ŽM: Jebela cesta, Franci, dej ga!

ON: Greva pa res lahko kar skupej. Boste tud' vi prav kmal' na vrst', mogoče še pred mano!

*(vsi za trenutek otrpnejo... potem pa prasnejo v smeh... ŽPK se še posebej privoščljivo reži... NF je najprej malo šokiran, potem pa se tudi on pridruži smehu...)*

NF: No, si se le zbudu. Si le še živ!

ŽPK: No, pa dejmo, a ne. Pridete takole od vrat do oltarja, lepo v sprevedu. Lahko je poročna koračnica na orglah, če bo naš organist frej. Veste, dela v bolnici, pa ne vem kako mu dežurstva padejo. Tlele bomo 'mel stole za ženina, nevesto, pa obe priči, vi ostali se boste pa usedel v prve klopi. Pol pa nar'dimo križ, a ne, in začnemo V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. Pa kar lepo stojte dokler vam ne pomignem, da se je treba usest. Z'lo lepo bi b'lo če bi ženin in nevesta prebrala berila?

ONA: Ja, lahko. Kaj misl'š?

ON: Prov.

ŽPK: Krasno. Sej lahko probata zdejele, tolk' časa 'mam še.

ONA: Prav.

ŽPK: Bomo vzel kar Visoko pesem. Glejte, kar tukej, pa do konca.

ONA: *»Berilo iz Visoke pesmi. Glas mojega ljubega! Glej ga, prihaja: skače čez gore, preskakuje griče.«*

NF: Mater, dóber je. *(NM ga sune s komolcem)*

F: *(se reži)*

ONA: *»Moj ljubi je podoben gazeli ali mlademu jelenu.«*

*(Vsi se malo butasto zasmeljijo... ŽPK je malo v zadregi... med nadaljnjim tekstom pa jih vse malo patetično zvije...)*

ONA: *»Moj ljubi spregovori in mi reče: Vstani, moja draga, lepotica moja, odpravi se. Golobica moja v skalnih duplinah, v zavetju pečine, pokaži mi svojo postavo, daj mi slišati svoj glas; zakaj tvoj glas je prijeten in tvoja postava prikupna. Moj ljubi je moj in jaz sem njegova, med lilijami pase. Deni me kot pečat na svoje srce, kot pečat na svoj laket! Zakaj močna kakor smrt je ljubezen, silna kakor podzemlje ljubezenska strast! Njene strele so ognjene strele, GOSPODOV plamen. Velike vode ne morejo pogasiti ljubezni in reke je ne morejo preplaviti.«*

ŽPK: Lepo. No, na koncu še rečete - in to velja tud' za vas – »To je božja beseda.« Ampak to zdej ni važen!

ŽM: Kaj pa mi?

ŽPK: A seveda. Vi pa odgovorite: »Bogu hvala.«

NM: Kako? Bogu...?

ŽPK: »Bogu hvala.« No, zdaj pa še ženin. Vi boste pa prebral Pavlov Slavospjev ljubezni. Tukejle, glejte, pa do sem, a ne.

ON: *»Berilo iz pisma apostola Pavla Korinčanom. Ko bi govoril človeške in angelske jezike, ljubezni pa bi ne imel, sem postal brneč bron ali zveneče cimbele. In ko bi imel dar preroštva in ko bi poznal vse skrivnosti in imel vse spoznanje in ko bi imel vso vero, da bi gore prestavljal, ljubezni pa bi ne imel, nisem nič. In ko bi razdal vse svoje imetje, da bi nahranil lačne, in ko bi izročil svoje telo, da bi zgorel, ljubezni pa bi ne imel, mi nič ne koristi. Ljubezen je potrpežljiva, dobrotljiva je ljubezen, ni nevoščljiva, ljubezen se ne ponaša, se ne napihuje, ni brezobzirna, ne išče svojega, ne da se razdražiti, ne misli hudega. Ne veseli se krivice, veseli pa se resnice. Vse prenaša, vse veruje, vse upa, vse prestane. Ljubezen nikoli ne mine.«*

*(ON konča... ŽPK mu namigne...)*

ON: Aja! To je božja beseda. Ampak to zdej ni važen!

VSI: Hvalabogu!

ŽPK: *(resignirano)* O, Bog pomagej! No, pol po evangeliju pride pa pridiga, a ne, t'ko da bom še jest povedal par vzpodbudnih besed o ljubezni in zakonu. Bog je ustvaril človeka kot moža in ženo, kot piše v Svetem pismu, kjer...

ŽM: Pismo!

*(Vsi jo pogledajo...)*

ŽPK: Prosim?

ŽM: Pismo! Čist' sem pozab'la! Luka, tole je dons zjutrej poštar prnesu. Tole veliko kuverto. Ni šla v kaselc, pa je prov pozvonu.

ON: O, pismo...

ŽF: Kako to, da je k nama prnesu?

ON: Stalen bivališ'e 'mam še zmerej doma. Vse uradne stvari pridejo zmerej na ta star naslov.

ŽF: Uradne stvari? Kaj pa je tacga v tej kuverti?

ON: Ah, n'č poseb'nga.

ŽM: A ne boš odpru?

ON: Bom že pol... pejmo zdej naprej.

ŽPK: Ja, če se vrnemo k pridigi, a ne... pa če 'mal pohitimo, ker, sej veste...

NF: Pogreb, ja... Posluš'te, gospod župnik, tud' na poroki ni treba da kej preveč vlečete s prid'go. Če vam bo kdo t'kole pokazov *(nakaže znak za »cut«)* ni nujno, da pomen, da nakladate, če me zastopte!

ONA: Oči!

NM: Stane, no, nehej že!

F: *(se butasto reži)*

ŽPK: No, dobro... Pa preskoč'mo kar na sam obred poroke. *(brska po knjigi...)* Najprej vaju bom vprašal *(bere)*, ali sta prišla sem neprisiljena in sta se svobodno z vsem srcem odločila, da skleneta zakon? *(ONA in ON že hočeta odgovoriti, a ŽPK tega ne opazi in ju »povozi«)* Ali sta pripravljena v zakonu vse življenje drug drugega ljubiti in spoštovati? Ali sta pripravljena z vso ljubeznijo od Boga sprejeti otroke in jih...

BF: Ooooooh! *(plane v jok... vsi jo začudeno pogledajo...)*

ONA: Kaj pa ti je?

BF: Ah, n'č *(joka)*... T'ko lepo je.

ŽPK: O, Marija, kolk' je že ura. Jest bom moral it'. Lejte... sej pol so samo še prstani, pa privolitev, a ne: jaz vzamem tebe in obljubim, da ti bom zvest v sreči in nesreči, bolezni in zdravju, da te bom ljubil in spoštoval in tako dalje.... Se opravičujem, ampak jest moram na pogreb. *(odide... starši za njim...)*

ŽM: Povejte, a bomo dobil hostijo?

NM: Kako je pa z rožami?

ŽF: A je pevce treba posebej plačat?

NF: Jest ne bom noben'mu plač'val, če bodo fušal!

*(odidejo)*

F: Vse v redu s tabo?

BF: Ja... sam t'ko sem vesela in... ganjena... *(ni najbolj prepričljiva... F jo potegne na stran...)*

F: Kaj je? Kaj se dogaja?

BF: Zamujam.

F: Kam?

BF: *(zavije z očmi)* Zamuja mi!

F: Kdo?

BF: B'k! Ne kdo, kaj!!

F: *(zakapira – v šoku)* Aja!

BF: Ja!

F: *(s premislekom – vesel in ponosen)* Aja!

BF: Ja?

F: Ja. Pa to je super. Kar pr'jav'va krst, k' sva že tukej. Pogreb, poroka, pa še krst! Fajmošter bo mislu, da se mu je Marija pr'kazala!

BF: Trap! *(ga objame)*

*(odideta za ostalimi... ostaneta le ON in ONA... s kuverto... molk...)*

ONA: A je to...?

ON: Ja.

*(dolga pavza... gledata se... potem se ON odloči in hoče odpret kuverto, pa ga ONA ustavi...)*

ONA: Počakej. Ne odpirat.

ON: Zakaj ne? Jest moram vedet!

ONA: Seveda mor'sh vedet. Ampak ne zdej. Pol.

ON: Kdaj pol?

ONA: Po poroki.

ON: Zakaj?

ONA: Rada te 'mam. In hočem se poročiti' s tabo. Najbelj od vsega si ta trenutek želim poročiti s tabo!

ON: Tud' jez se hočem poročiti s tabo... ampak moram vedet...-

ONA: Če boš odprl kuverto, nikol' ne boš vedu!

ON: Česa?

ONA: Kolk' te 'mam rada. Če si bolan, bo en košček tebe skoz mislu, da sem se poročila s tabo iz usmiljenja... Če pa si zdrav, bo drug košček vsaj kdaj pa kdaj podvomu, a bi se poročila, če ne bi bil... Jaz se pa hočem poročiti s tabo! In sploh ni važen, kaj je v tej kuverti. Rada te 'mam, Luka!

ON: Nina... Tud jest te 'mam rad!

*(objem/poljub)*

ONA: Jaz Nina...

ON: Jaz Luka...

ONA: Vzamem tebe, Luka...

ON: Vzamem tebe, Nina...

ONA: Za moža...

ON: Za ženo... in obljubim, da ti bom ostal zvest...

ONA: Da ti bom ostala zvesta...

ON: V sreči in nesreči...

ONA: V bolezni in zdravju... da te bom ljubila in spoštovala...

ON: Da te bom ljubil... in spoštoval...

OBA: Vse dni svojega življenja!

### **SONG - NEKOMU MORAŠ BITI MINATTI**

***Če sem drevo, bom ostal...***

***Korenine bom pognal.***

***Dvignil roke v nebo***

***In v krošnji prostor naredil***

***Za tvoje drzne ptice sanj in tvoje plašne ptice nemoči...***

***Če sem drevo, vzemi nož...***

***V lubje vreži svoje ime.***

***Dodaj še datum in srce.***

***Ne boj se, to ni kri***

***Kar vidiš teči iz mojih ran... ta smola je ljubezen.***

***Če sem kamen, vrzi me od sebe daleč stran z vso močjo...***

***Če sem reka, pojdi z mano gledat kam vse reke tečejo...***

*Če sem trava, pusti naj prerastem tvoje polje...*

*Če me ljubiš, gre lahko samo na bolje...*

*Če sem drevo, vzemi vse:*

*Mojo senco in moj les.*

*Lezi vame, naj bom kres...*

*In ne boj se, to ni kri*

*Kar vidiš teči iz mojih ran... ta smola je ljubezen.*

*Če sem kamen, stopi name, da doseгла boš oblake in nebo...*

*Če sem reka, naj strahovi tvoji v meni utonejo...*

*Če sem trava, pusti naj se osujem in vzcvetim...*

*Če me ljubiš, to je vse kar si želim...*

*Če boš drevo, vzel bom nož,*

*V lubje vrezal svoje ime.*

*Dodal še datum in srce...*

*Ne boj se, to ni kri*

*Kar teče iz tvojih ran... ta smola je ljubezen.*

## **DESETI PRIZOR - pogreb**

ŽPK: »Če pšenično zrno ne pade v zemljo in ne umre, ostane samo; če pa umre, obrodi veliko sadu.« Spoštovani žalujoči, vsi zbrani... Nič nas v življenju bolj ne prizemlji kot smrt. Saj nas prizemlji, čisto dobesedno, a ne... mislim, krsto zakopljemo v zemljo in smo prizemljeni (*smehec?*) No... Smrt vedno pride prezgodaj, vedno nas preseneti, predvsem pa nas vedno spravi v jok. Žalostni smo. Prizadeti, a ne. Še posebej, če smrt vzame mladega človeka. Človeka, ki je bil šele na začetku svoje poti, poln načrtov, želja... ki si je morda želel ustvariti družino. Ki je želel šele začeti, tako rekoč, a ne... Smrt vedno postavi pod vprašaj življenje... smisel življenja. Kdo smo? Od kod prihajamo? Kam gremo? Predvsem pa, a ne, zakaj smo?!

Ljudje smo smešni. Namesto, da bi živeli, večino časa capljamo za življenjem. Živi smo zdaj, ta trenutek, danes, a ne, vendar svoje misli, ideje, načrte... moči, ne na zadnje... usmerjamo v prihodnost. Na jutri. Še tole mine, pa bo. Še ta izpit, pa bo. Še diploma, pa bo. Še službo si najdem, potem pa res. Še stanovanje si poiščem, hišo si zgradim, potem pa ja, potem bom pa živel. Še poročim se. Še otroci odrastejo. Še penzijo dočakam, potem pa res. Potem bom pa živel, a ne... In potem umremo. Lahko pa umremo že prej. Sredi dela. Sredi načrtov. Lahko pa celo celo življenje

preživimo, kot da smo mrtvi. Kot eni zombiji, a ne... če čakamo, kdaj se bomo oprijeli nečesa trdnega, kdaj bomo doživeli neko gotovost, potrditev, sigurnost! Na tem svetu ni nobene prave trdnosti. Ni gotovosti, sigurnosti, ni potrditve, a ne... Tale jama in ta krsta pred nami nam to izpričujeta. Zdaj, vem, vsi pričakujete, da bom spregovoril o veri in nebesih in Bogu... In ja, od župnika se to pričakuje, sploh na pogrebu, a ne... Pa ne bom. Ne zato, ker bi bil te sorte duhovnik, ki v to ne bi verjel, ampak, ker se mi zdi, da nobenega od vas nisem kdaj videl pri maši, *(jih vse po vrsti ošine s pogledom)* prav nobenega od vas, prav res ne... in ne bi nič razumeli. In me nobeden ne bi poslušal.

Veste... ni samo to življenje. Ni samo ta svet, ta naša solzna dolina. Je več. Je ljubezen! To je edina trdnost. Edina gotovost in sigurnost! Ljubezen je edina potrditev, da ima naše življenje smisel in namen. Ljubezen, a ne. En ljubeč odnos med mano in tabo. Med možem in ženo. Med dvema, ki se imata resnično rada. Da lahko nekemu rečeš: »Ti si meni dragocen. Raje te imam, kot samega sebe.« To ne mine. To ostane. Bog je ljubezen. Zato je ljubezen večna. In preživi, tudi če umre. Se nikoli ne konča. Glejte pšenično zrno je podoba našega življenja. In zato, da uresniči svoj smisel, svoj namen... mora umreti!

In, spoštovani, ljubimo lahko samo danes. Ne moremo ljubiti za nazaj, za včeraj, in ne za naprej, za jutri. Samo danes. In ljubezen ne obstaja v besedah, a ne... na papirju. Ljubi se samo z dejanji. V telesu. V tem našem umrljivem telesu! Ki nosi v sebi zapis večne ljubezni.

Zato spoštovana vdova Minka, ne jokajte preveč. S svojim Štefanom ste preživeli 62 čudovitih let in ljubezen, ki sta jo izpričala v življenju vaju bo povezovala vse do ponovnega snidenja. Vsem, a ne, vseeno izrekam iskreno sožalje ob izgubi dragega moža, očeta, dedka in strica, in se še enkrat opravičujem da ste me morali čakati. Veste, sem 'mel vaje za eno poroko. To bo ena fejest veselica v soboto, boste videli... No, se opravičujem, a ne... Zdaj pa pospremimo dragega pokojnika na njegovi zadnji poti.

## ENAJSTI PRIZOR - ohcet

*(sem mislili najprej miza – klasika... ampak potem potrebuješ ves kičasti dekor da to vsaj mal zgleda, pa stole, pa kdo bo to pripravil, pa a veš kolk to stane... Tako da: plesišče. Mogoče kaka visoka mizica, da lahko kozarce odlagajo, pa da je gor kak prigrizek. Drugače pa: bend vseskozi igra en sentiš, da ONA in ON lahko ves čas zaljubljeno plešeta... morda se samo ob govorih zaustavita in prisluhneta.... Ostali pa klepetajo, tako stoje, kot je to v navadi... ohcet je... traja že nekaj časa... pijača in to...)*

\*

ŽM: Lepo je b'lo.

NM: Ja, res je b'lo lepo. Lep obred. Župnik je z'lo lepo govoru.

ŽF: Ja, eni znajo. To je talent.

NF: Ma dej, sej smo mu plačal'. On mora t'ko govor't.

NM: Dej, vsaj dons ne bod' zoprn, lepo te prosem.

NF: Kaj sem pa tacga reku?!

NM: Mir dej, sem rekla!



ŽM: Lepo je b'lo.

ŽF: A rab'š robček?

ŽM: Še na svoj porok' nisem jokala, bom pa zdej, dej no!

NF: Ja, ampak una, prijatelj'ca od naše... k' je b'la za pričo... tisti se je pa oblak utrgal'. Sem mislu, da jo bo pobral, tko je cmerglala.

NM: A, bejž... to so te ta mlade, k' ne vejo kaj jih čak, pol so pa ganene.

ŽM: Naj joka zdej k'je še mlada. Zdej 'ma cajt, pol ga ne bo več!

ŽF: A res ne rab'š robčka?

ŽM: Pa kaj tišiš vame?!

\*

F: *(tolče po kozarcu- malo ga ima pod kapo, seveda...)* Govor! Govor!

NF: Na, zdej pa še ta!

NM: Stane, mir dej!

F: Govor!... Torej. Eeeee... Običajno je, da ženin za svojo pričo izbere izmed svojih pr'jat'ov tist'ga ki je najbel' pameten... tist'ga ki je najbel' duhovit pa razgledan... tac'ga, ki je dober po srcu, ki zna pr'skočet na pomoč, če je treba... Tac'ga, ki nenazadne tud' dober zgleda, ha, ha... Misl'm... običajno je, da ženin za pričo izbere svoj'ga najboljšga pr'jat'la... In to zna včasih bit težka odločitev... Ker pa sem jaz Lukatov edin' pr'jatu, on teh težav ni 'mel... ha,ha,ha....

NF: Bohseusmil!

NM: Stane!

NF: Ja, ja, sej sem tih'!

F: Z Lukom se pozna že od prvega razreda... Pr'jatla sva pa, vsaj kar se mene tiče, od četr'ga razreda, ko sem jest na tablo narisov našo učitel'co... mal' b'l obdarjeno k't je b'la v resnic... ha, ha, ha... Luka je bil pa dežuren in je hitu brisat tablo, pa ga je učitel'ca prehitela... in me ni zašpecov in je bil zaprt po pouku namest mene... to je res dober pr'jatu. Luka: hvala ti!

NF: A res moram bit' tih'?

NM: Ja!

NF: Obohpomagej!

F: In zdej se je poroču! In jest bom zgubu svoj'ga najboljšga pr'jat'la! Boš pa ti, Nina, dobila najboljš'ga moža! In, Nina... krasen zgledaš! Misl'm, sej si vsak dan t'ko: tipi-topi... ampak dons si pa res fenomenalna. A ni krasna?! Kaj?! A ni krasna! Kar žari! Kar seva! Seva! Pazi, Luka, da ne fašeš ra... *(se zave in ustavi... zoprna tišina...še NF ne ve najboljše kaj bi reku...)*

NF: O, jebenti!

NM: Tih bod'. Prosem te, tih, bod'!

F: *(se reši v kašljanje)* Ra....rrr... khrrhhrm! Na zdravje! Da bi bl'a zmerej t'ko srečna k't sta dons! Živeli!

VSI: Živeli!

F: In da b'imela velik otrok.

BF: Bojan!

F: Da'b j'h imela čimprej. To da si oče, je največ kar lahko člov'k v življenju doseže...

BF: Bojan, nehej!

F: Se mi zdi... misl'm... t'ko prav'jo...

\*

BF: *(tolče po kozarcu)* Govor! Govor! Še jest!

NF: Omarija!

ŽM: Sej bi b'lo res lepo 'met kakšnega vnučka, a ne?!

NM: Ja, prav res. Otroci so t'ko luškan...

ŽM: Bohved, če jih bom dočakala...

ŽF: A rab'š robček?

ŽM: Pa kaj je dons s tabo, a?!

\*

BF: Dovol'te, da kot nevestina priča še jest povem par besed.... Eeee... Jest sem srečna! Jest sem t'ko srečna... ko videm, da sta vidva t'ko srečna! Luka, Nina! Jest vama želim, da bi b'la srečna vse dni svoj'ga živl'ena. *(jo začne lomiti jok... in jo tekom govora vedno bolj lomi... tako cmeravo...po, babje – oprostite izrazu)* In da bi b'lo teh dni velik! Da ne bi... Sej vesta kaj misl'm. Mi vsi smo z vama. In bi radi, da bi b'la srečna... Ne sam vidva... Tud' mi, da bi bl' srečni.... Vsi! Živl'ene zna bit' t'ko ne fair. Kot je enkrat reku en velik pesnik: »Življenje ni pesem. Življenje je pes!«

NF: Jezusmarija!

NM: Stane!

BF: In psi so... jest vem, ker moj Uli je... t'ko... Hočem reč't, da... je t'ko lepo, ko najdeš koga, k'veš, da je ta prav... da z njim bi pa res... do konc živl'ena...

F: Živeli!

VSI: Živeli!

BF: Ne, ne, nisem še končala... Jest sem t'ko srečna... Ker ko pride ta prav... in se odločeš 'met družino... je to taka sreča... *(jo do konca zlomi, da pobegne stran)*

F: Sonja! *(gre za njo)*

NM: Kaj pa ji je?

NF: Srečna je!

ŽM: Pust' jo, nej joka... zdej 'ma še cajt, pol ne bo več mogla!

ŽF: *(trka po kozarcu)* Še jest bi nekej dodal, če smem...

NF: Ojebela!

NM: Tih!

ŽF: Misl'm, da vem kaj je mlada dama hot'la povedat in bi samo nadaljeval njeno misel... oziroma jo zakl'uču. Ni t'ko samo po sebi umevno, da najdeš nekoga... sorodno dušo... s katero lahko vse deliš... vse lepe in ne t'ko lepe trenutke v živl'enu... nekoga, ki je ob tebi vedno, ko ga rab'š... ki ti pomaga, te spreml'a, spodbuja, tolaži... ne nazadne tud' kuha in pere... pa če tud' ti kdaj pere glavo! Ki te popraska, kamor se ne dosežeš sam, pa četud' kdaj praska tam kjer ne srbi! Res je sreča, da 'maš ob sebi nekoga, ki te 'ma rad. In ga 'maš tud' ti lahko rad! Zato, Gabi, dvigam tale kozarc zate! Hval ti za vsa leta, ki sva jih prež'vela skupej!

ŽM: O, Franci! A 'maš kakšen robček!

NM: A ti pa ne boš n'č reku?!

NF: Kaj? Sej me skoz' gnaveš naj bom tih!

NM: No, lepo, res...

NF: Ja, dober, no... *(potrka po kozarcu)* Če se navežem na to kar je moj predhodnik povedal... bi rad reku... da je res fajn, če nisi sam. Ker če te slučajno kej trefne, je dober, da je kdo zraven, da rešilca pokliče...

NM: Madonca, si romantičen!

NF: Ja, kaj bo pa rada? Pesem'co? Evo, ti pesemca!

### **FOTROV SONG**

***Že dolgo nisem ti povedal, da te ljubim...***

***Morda zato, ker po navadi rečem, da te rad imam.***

***A tudi teh besed se pri meni nisi ravno naposlušala,***

***čeprav pravijo, da govoriti znam!***

***A ti si zame in jaz zate,***

***ti si vame in jaz vate!***

***Zakaj sva skupaj, samo Bog ve,***

***a če bi bilo treba s tabo bi ponovno preživel vse!***

***Včasih sem te gledal ponoči, ko si spala...***

***Zdelo se mi je, da poleg mene angel spi!***

***Zdaj te gledam, ko zakinkaš pred televizijo***

***In iz ust se slina ti cedi! (Celo smrčiš včasih!)***

***A ti si zame in jaz zate,***

***ti si vame in jaz vate!***

***Zakaj sva skupaj, samo Bog ve,***

***a če lahko bi, s tabo bi ponovno preživel vse!***

***Vem, da tole ni ravno ljubezenska pesem***

***in vsaka normalna ženska bi bila užaljena!***

***A, hvalabogu, ti nisi normalna,***

***Sicer me nikoli ne bi vzela za moža!***

NM: O, Stane!

NF: No, si zdej zadovoljna?!

Vsi:

***A ti si zame in jaz zate,***

***ti si vame in jaz vate!***

***Zakaj sva skupaj, samo Bog ve,***

***a s tabo bi z veseljem od začetka ponovil vse!***

(SONG preide v krajši zaključni song s plesom...vsi odidejo oz. odplešejo...ostaneta samo ONA in ON, objeta še od plesa... potem ON vzame kuverto in jo odpre... bereta... in... )

## **EPILOG**

**SONG - DNEVI ŽIVLJENJA**

***Življenje polzi in uhaja kot pesek skozi prste.***

***Močnejše ko stiskaš, bolj prazna je dlan.***

***Po poti, ki vodi od zibke do krste,***

***se nočeš sprehajati sam.***

*Zato za ljubeznijo stečeš kot za metuljem,  
da v prazen kozarec od kumaric ga zapreš.  
In koplješ po rudnikih duše za drobnim draguljem,  
ki smisel bi dal vsemu kar počneš.*

*Vsi dnevi življenja so kakor znamke v albumu,  
ki si jih po vrednosti, barvah in temah zložil.  
Že dolgo imaš samega sebe na sumu,  
da dihaš in hodiš in delaš... nisi pa živ!*

*Vse dni življenja imam,  
vse dni življenja ti dam,  
vse dni življenja s teboj,  
jaz sem tvoja, ti si moj...*

*Vse dni življenja imam,  
vse dni življenja ti dam,  
vse dni življenja s teboj,  
ti si moja in jaz tvoj:*

*Vse dni življenja...*

*(konec)*